

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Miroslava Gavalca a z členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Eleny Berthotyovej PhD., v právnej veci žalobcu: **A.**, bytom N., proti žalovanému: **Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Trenčíne, Krajský dopravný inšpektorát**, Trenčín, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. p. KRP-13/KDI-P-2008 zo dňa 18. februára 2008 na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/48/2008-47 zo dňa 9. decembra 2008 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/48/2008-47 zo dňa 9. decembra 2008 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi sa náhrada trov odvolacieho konania **nepriznáva.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Trenčíne napadnutým rozsudkom uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného č. p. KRP-13/ KDI-P-2008 zo dňa 18.2.2008, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu proti rozhodnutiam Okresného riaditeľstva PZ Prievidza č. p.: ORP-1818/DI-SK-2007 zo dňa 29.1.2008 a potvrdené rozhodnutie o uznaní viny zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 2 písm. l/ zákona č. 372/ 1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov

a uložení pokuty vo výške 5.000,- Sk a zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 2 mesiacov.

S poukazom na zistenie, že v správnom konaní bolo v dostatočnom rozsahu vykonané dokazovanie, ktoré viedlo k správnym právnym záverom krajský súd žalobu zamietol.

V dôvodoch rozsudku krajský súd poukázal na to, že v priestupkovom konaní bolo jednoznačne preukázané spáchanie priestupku žalobcom podľa 19 ods. 1 zákona č. 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov na tom skutkovom základe ako je uvedené v rozhodnutí oboch správnych orgánov.

Krajský súd uviedol, že dôvody žaloby smerujúce k spochybneniu, že nebol spoľahlivo zistený skutkový stav veci a tvrdenia o neobjektívnom postupe príslušníkov polície voči osobe žalobcu, vyhodnotil za účelové tvrdenia žalobcu v snahe vyhnúť sa zodpovednosti za spáchaný priestupok.

Podľa krajského súdu žalovaný vykonal dostatočné dokazovanie, dôkazy správne vyhodnotil a zo zisteného skutkového stavu veci vyvodil správny právny záver. Podklady zabezpečené správnymi orgánmi postačujú k záveru, že žalobca porušil §19 ods. 1 zákona č. 315/1996 Z.z., čím spáchal priestupok podľa § 21 ods. 1 písm. l/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch. Podľa krajského súdu žalovaný súčasne dostatočne odôvodnil druh a výšku uložených sankcií. Na základe uvedeného žalobu žalobcu zamietol.

Proti uvedenému rozsudku podal žalobca včas odvolanie, v ktorom uviedol, že krajský súd neúplne zistil skutkový stav veci a tým vec nesprávne právne posúdil. Poukázal na to, že už v správnom konaní požadoval znalecké posúdenie nehody a tým aj spravodlivé posúdenie veci. Nesúhlasil s tvrdením žalovaného, že v administratívnom spise sa nachádza 30 ks fotografií vyhotovených pri ohliadke miesta dopravnej nehody. Podľa jeho tvrdení je ich len 10. Poukázal na to, že v konaní pred súdom žiadal, aby ním uvádzané rýchlosti pri nehode nebral krajský súd do úvahy, nakoľko boli nepresné a boli to len jeho odhady. Po nehode bol otrasený.

Krajskému súdu vyčítal, že nepredvolal ním navrhnutých svedkov. Namietal rozpory medzi skutočnosťami v žalobe a vo vyšetrovacom spise. Vyjadril podozrenie, že krajský súd mal pri preskúmvaní predmetnej veci k dispozícii iný administratívny spis.

Žalobca navrhol rozsudok krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný tak, že žiadal rozsudok krajského súdu potvrdiť. K odvolacej námietke žalobcu, ktorou spochybňoval počet fotografií vyhotovených pri ohliadke miesta nehody uviedol, že v predmetnom spise sa nachádza celkovo 31 ks fotografií vyhotovených pri ohliadke miesta nehody. K podozreniu, že krajský súd mal k dispozícii iný administratívny spis, uviedol, že túto námietku považuje za ničím nepodloženú a naopak považoval za dostatočne zrejme a nespochybniteľné, že krajský súd vychádzal len zo spisového materiálu dotýkajúceho sa predmetnej dopravnej nehody, ku ktorej došlo dňa 29.10.2007 o 19.25 hod v Prievidzi na križovatke ul. Športová a ul. T. Vansovej medzi osobným motorovým vozidlom zn. Škoda 120L EČ P., ktoré viedol žalobca a osobným motorovým vozidlom zn. Mazda 626 EČ P., ktoré viedla vodička Z.. Podľa žalovaného v predmetnej veci bol dostatočne a správne zistený skutkový stav a vo veci konajúce orgány postupovali v súlade so zákonom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že rozsudok krajského súdu je potrebné potvrdiť. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 3 OSP, s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 8. decembra 2009 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

V predmetnej veci je potrebné predostrieť, že predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu, ktorým bola zamietnutá žaloba žalobcu proti rozhodnutiu žalovaného č. p. KRP-13/ KDI-P-2008 zo dňa 18.2.2008, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu proti rozhodnutiam Okresného riaditeľstva PZ Prievidza č. p.: ORP-1818/DI-SK-2007 zo dňa 29.1.2008 a potvrdené rozhodnutie o uznaní viny zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 2 písm. l/ zákona č. 372/ 1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov

a uložení pokuty vo výške 5.000,- Sk a zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 2 mesiacov.

Preto primárne v medziach odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu uplatnenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožňuje so skutkovými závermi krajského súdu, ktorý správne poukázal na to, že v priestupkovom konaní bolo preukázané spáchanie priestupku žalobcom podľa § 19 ods. 1 zákona č. 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov, na tom skutkovom základe ako je uvedené v rozhodnutí oboch správnych orgánov.

Z administratívneho spisu je zjavné, že žalovaný vykonal v konaní náležité dokazovanie procesne legálnymi dôkazmi, a to záznamom o podaní vysvetlenia žalobcu zo dňa 5.12.2007, záznamom o podaní vysvetlenia Z. zo dňa 4.12.2007, záznamom o podaní vysvetlenia M. zo dňa 7.11.2007, záznamom o podaní vysvetlenia M. zo dňa 14.11.2007, záznamom dopravnej nehody zo dňa 29.10.2007, zápisnicou o ohliadke miesta dopravnej nehody zo dňa 29.10.2007, náčrtkom miesta dopravnej zo dňa 7.11.2007, fotodokumentáciou z miesta dopravnej nehody zo dňa 12.12.2007 - 31 ks fotografií, evidenčnou kartou žalobcu, záznamom z dychovej skúšky zo dňa 29.10.2007, zápisnicou z ústneho prejednanja zo dňa 29.1.2008 o vypočutí žalobcu, správou o výsledku objasňovania priestupku zo dňa 11.12.2007.

Je teda zrejmé z akých dôkazných prostriedkoch pri svojom rozhodovaní vychádzal, pričom odvolací súd zhodne s názorom krajského súdu dospel k záveru, že žalovaný riadne vyhodnotil dokazovanie, ktoré vyústilo v riadne zistený skutkový stav, z ktorého žalovaný vychádzal pri svojom rozhodovaní o priestupku žalobcu.

Vykonaným dokazovaním bolo spoľahlivo zistené, že žalobca dňa 29.10.2007 v čase o 19.25 hod. na ul. Športovej v Prievidzi, ktorá je označená dopravnou značkou C

ako vedľajšia cesta, viedol osobné motorové vozidlo Škoda 120L EČ P., pričom v križovatke s ul. T. Vansovej, ktorá je označená dopravnou značkou D1a ako hlavná cesta, nedal prednosť v jazde vozidlu Mazda 626 EČ P., ktoré viedla vodička Z.. Pri dopravnej nehode alkohol u vodičov zistený nebol, vznikla škoda na vozidlách vo výške 80.000,- Sk.

Žalobca namietal, že krajský súd neúplne zistil skutkový stav veci a tým vec nesprávne právne posúdil. Poukázal na to, že už v správnom konaní požadoval znalecké posúdenie nehody a tým aj spravodlivé posúdenie veci.

K uvedenej námietke je potrebné uviesť, že v správnom súdnictve súdy preskúmajú zákonnosť rozhodnutí správnych orgánov v medziach žaloby. Pri preskúmaní rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§250i ods. 1 OSP).

V danom prípade, však aj podľa názoru odvolacieho súdu predmetný skutok bol dostatočným spôsobom zistený a náležite zdokumentovaný. Z obsahu záznamov o podaní vysvetlenia Z., M. a M. vyplynulo, že popis skutku uvedený v rozhodnutí prvostupňového správneho orgánu je totožný so skutkom ako ho popisali uvedené osoby, pričom na základe meraní vykonaných prvostupňovým správnym orgánom postavenie vozidla žalobcu nezodpovedá údajom uvedeným v prílohe žaloby a tvrdeniam žalobcu, že osobné motorové vozidlo vodičky Z. muselo ísť pred zrážkou rýchlosťou cca 100 km/hod.

Odvolací súd dospel k zhodnému záveru ako súd krajský, že v správnom konaní bolo v dostatočnom rozsahu vykonané dokazovanie, ktoré viedlo k správnym právnym záverom.

K námietke žalobcu uplatnenej v odvolaní proti rozsudku krajského súdu, že správne orgány ani krajský súd nevyhoveli jeho žiadosti o vykonanie znaleckého dokazovania, Najvyšší súd považuje za dôležité zdôrazniť, že podľa § 51 zákona č. 372/1990 Zb. ak nie je v tomto alebo v inom zákone ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie o priestupkoch všeobecné predpisy o správnom konaní. **Vykonávanie dôkazov patrí správne orgánu** (§ 34 ods. 4 správneho poriadku).

Podľa § 34 ods. 1 Správneho poriadku na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi.

Dôkazmi sú najmä výsluch svedkov, znalecké posudky, listiny a ohliadka. (ods. 2).

Účastník konania je povinný navrhnúť na podporu svojich tvrdení dôkazy, ktoré sú mu známe(ods. 3).

Správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti (ods. 5).

Podľa odvolacieho súdu prvostupňový správny orgán postupoval v súlade s vyššie citovaným ustanovením Správneho poriadku. Pokiaľ považoval správny orgán zistený skutkový stav za dostatočný na základe vykonaného dokazovania a znalecké dokazovanie vo veci nenariadil, nepochybil. Odvolací súd dospel tak k záveru, že žalovaný mal dostatok podkladov pre vydanie rozhodnutia o odvolaní a z toho dôvodu sa dôvodne rozhodol nevykonávať ďalšie preukazovanie skutočností, ktoré by už boli zjavne nepotrebné a nadbytočné.

Pokiaľ mal žalobca námietky k vykonaniu dôkazu (podaním vysvetlenia M.), najmä čo sa týka spochybňovania takejto výpovede pre jeho údajný vzťah k vodičke Z., tieto námietky mal uplatniť v administratívnom konaní, najneskôr v odvolaní proti prvostupňovému správne mu orgánu. Z podaného odvolania je zrejmé, že takúto námietku neuplatnil, preto k nej nemohol zaujať stanovisko žalovaný vo svojom rozhodnutí a súdny prieskum takejto námietky z uvedeného dôvodu, nebol ani možný. Navyiac odvolací súd považuje za dôležité zdôrazniť, že takéto tvrdenie ničím nepodložil a takáto okolnosť ani z obsahu spisu nevyplýva.

Rovnako nebola dôvodná ani námietka žalobcu, že obsahom spisu žalovaného je len 10 ks fotografií, pretože z obsahu spisu jednoznačne vyplýva, že v administratívnom spise sa nachádza 31 ks fotografií vyhotovených pri ohliadke miesta dopravnej nehody, pričom žalobca neuviedol, či takouto námietkou spochybňoval samotné zistenia správneho orgánu a v akom rozsahu, preto túto námietku odvolací súd vyhodnotil za irelevantnú.

Rovnako nebolo preukázané, že krajský súd vychádzal pri preskúmaní rozhodnutia žalovaného z iného administratívneho spisu. Súčasťou súdneho spisu je totiž kompletný spis prvostupňového ako aj druhostupňového správneho orgánu, a odvolací súd nemal žiadne pochybnosti o tom, že krajský súd vychádzal z uvedeného spisového materiálu.

Podľa odvolacieho súdu dokazovaním v prvostupňovom správnom konaní bolo jednoznačne preukázané spáchanie priestupku žalobcom podľa § 19 ods. 1 zákona č. 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov, na tom skutkovom základe ako je uvedené v rozhodnutí oboch správnych orgánov.

Z ustanovenia § 19 ods. 1 zákona č 315/ 1996 Z.z vyplýva, že vodič, ktorý prichádza na križovatku po ceste označenej dopravnou značkou ako vedľajšia cesta, je povinný dať prednosť v jazde vozidlám prichádzajúcim po ceste označenej dopravnou značkou ako hlavná cesta.

Pokiaľ teda správny orgán vychádzal zo skutkových zistení, (ktoré mal spoľahlivo zistené z vykonaných dôkazov), a to, že žalobca viedol osobné motorové vozidlo po vedľajšej ceste, pričom v križovatke s ulicou, ktorá je označená ako hlavná cesta, nedal prednosť v jazde vozidlu Mazda 626 ktoré viedla vodička Z., správne správny orgán vyhodnotil takéto konanie za priestupok žalobcu a podľa § 22 ods. 2 písm. zákona č. 372/ 1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a rozhodol o uložení pokuty vo výške 5.000,- Sk a zákaze činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 2 mesiacov.

Podľa odvolacieho súdu sa krajský súd podrobne zaoberal všetkými žalobnými námietkami, ktoré sú totožné s námietkami odvolacími a dospel k správnejmu záveru, že žalobca nebol ukrátený na svojich právach rozhodnutím a postupom správnych orgánov, pretože tieto konali v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami. Správny je aj záver krajského súdu, že preskúmané rozhodnutie správneho orgánu v rozsahu dôvodov a uvedených v žalobe je v súlade so zákonom, a preto bolo dôvodné žalobu žalobcu zamietnuť.

Odvolacie námietky žalobcu neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku, preto odvolací súd rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobcovi, ktorý nemal úspech vo veci nepriznal náhradu trov konania.

POUČENIE : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 8. decembra 2009

JUDr. Ing. Miroslav Gavalec, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová